

Sbor Českobratrské církve evangelické v Horních Počernicích

Sborový dopis 2/2017

ročník XVI.

podzimní číslo vychází 8. října 2017

Milé sestry, milí bratři,

místo vlastního biblického zamyšlení jsem tentokrát vybral a přeložil druhou část kázání Martina Luthera na text z **Evangelia podle Lukáše 15,1-6**. Připomínám tím 500. výročí počátku luterské reformace v Německu.

Petr Firbas, kazatel sboru

Do jeho blízkosti přicházeli samí celníci a hříšníci, aby ho slyšeli. Farizeové a zákoníci mezi sebou reptali: „On přijímá hříšníky a jí s nimi.“ Pověděl jim toto podobenství: „Má-li někdo z vás sto ovcí a ztratí jednu z nich, což nenechá těch devadesát devět na pustém místě a nejde za tou, která se ztratila, dokud ji nenalezne? Když ji nalezne, vezme si ji s radostí na ramena...

Pavel ve Filipským 2,4-6 říká: „Každý ať má na mysli to, co slouží druhým, ne jen jemu. Nechť je mezi vámi takové smýšlení jako v Kristu Ježíši.“ Ačkoli byl rovný Bohu, přesto se stal naším služebníkem a miloval nás až do smrti.

Jako vzor pro nás to vidíme také v našem dnešním evangeliu, ve kterém se Kristus staví k hříšníkům tak přátelsky, že farizeové reptali, takže jim Pán vyprávěl toto podobenství, aby je naučil tomu, jak se mají hříšníků ujímat a sloužit jim. Neboť jestliže říká, že on je Pastýřem, který naše hříchy vložil na svá záda a ramena, probouzí tím naši radostnou důvěru v Boha. Proto k němu celníci přicházejí. Neboť kdyby ho bývali považovali za přísného soudce, nebyli by k němu přišli, neboť se od počátku za hříšníky považovali. Ale protože slyšeli jeho učení plné lásky, přitáhlo je k němu. Tak se vrací ovce z pouště a ztracený haléř je opět nalezen.

Učte se zde tedy, že máme bližního hledat jako ztracenou ovci, jeho viny zakrýt naší počestností, aby naše spravedlnost přikryla jeho hřích. Když se dnes lidé sejdou, dorážejí jeden na druhého, a tím si chtějí dokázat, jak plamenně vystupují

proti hříchu. Proto vy, muži: když se sejdete, nelámejte jeden nad druhým hůl a nechtějte tnout do živého masa. Právě tak také vy, ženy: když se sejdete, přikryvejte hřích a nerozdírejte rány, které neumíte zhojit. Kristus také tiše mlčí a přikrývá naše hříchy. Mohl by nás zcela zahanbit... jako to zde dělají ti pokrytci. Ale on to nedělá.

Podle Božího soudu není na zemi větší hřích, než když spravedliví pohrdají těmi, kdo leží v hříších, když jsou namyšlení a pramálo si váží bližních. Evangelium je zvěstováno pouze těm, kdo své hříchy rozpoznávají. Farizeové nemají z evangelia žádný prospěch, neboť svůj hřích nerozpoznávají. Těm, ale, kdo svůj hřích rozpoznávají a jsou z něho zoufalí, těm je třeba nabídnout evangelium. Proto, když cítíš, že tě tvé hříchy hryžou a tvé srdce je zoufalé a sklíčené, pak se postav na tu stranu, na které stojí celníci. Neboť oni jsou těmi pravými, kdo potřebují evangelium. Radostně se jej chop a řekni: Ach, Bože, jsou to tvá slova, že nad jedním hříšníkem, který se obrátí, je tak veliká radost, že všichni spravedliví a andělé jeho hřích zastoupí a přikryjí jej. Ach, Bože, jsem tady jako ten, kdo svůj hřích cítí, jako ten, kdo je souzen. Potřebuji pastýře, který mě hledá. Proto chci směle důvěřovat evangelium. Tak přicházíš k Bohu a už jsi tou ovci, kterou nese na svých ramenou, už jsi našel pastýře, už jsi tím, nad nímž se radují andělé v nebi. V tom se nesmíš nechat zvíkat, vírou musíš zápasit s pochybnostmi a říkat: Ach, Bože, já vím, že ty jsi to tak řekl.

Chci se držet slov, že já jsem ovce a ty jsi pastýř. Chceš proti tomu namítnout: Ano, rád bych to udělal, ale nemohu se svého hříchu zbavit, nedokážu pro to dost udělat. Podívej se zde na celníky a hříšníky. Co udělali dobrého? Nic. Ale přistupují k Pánu, naslouchají jeho slovu a věří mu.

Anketa mezi členy nového staršovstva

Nové staršovstvo našeho sboru se ustavilo po jarní volbě a červnovém slibu staršovstva. Formou odpovědí na několik anketních otázek nastínili presbyteři představy o své práci a pohledy na sbor. Přinášíme nejprve odpovědi nově zvolených členů staršovstva Alice Chamrádové, Ivy Mrklasové a Víta Pudlovského, v dalším čísle bude následovat druhá část ankety s vyjádřeními kurátora Martina Hruše, Hany Seho a Štěpána Zbytovského.

1. Přijal/a jsi pověření k presbyterské službě v našem sboru. Co pro Tebe osobně toto pověření znamená?

Alice Chamrádová: Jsem vděčná, že mám možnost podílet se na sborovém životě a spoluvytvářet společenství, ve kterém jsou všichni vítáni a přijímáni s tím, s čím přicházejí.

Vít Pudlovský: Cítím to jako závazek a zároveň jako odpovědnost vůči všem členům sboru, vůči faráři i ostatním členům staršovstva. Nároky na starší jsou dle řádů naší církve vysoké. Je mi jasné, že je nemohu naplnit. Přesto se snažím s pomocí Boží přistupovat k této službě pokud možno odpovědně.

Iva Mrklasová: Přiznám se, že zpočátku především velký krok do neznáma. Čím více naše staršovstvo poznávám, tak hlavně obrovskou výzvu. Jak se mi podaří ji naplnit, je zatím i pro mě otázkou.

2. Která oblast sborové práce je Ti zvláště blízká a chceš se jí jako člen/ka staršovstva více věnovat?

Iva Mrklasová: Na posledním staršovstvu jsme se naše kompetence či zaměření snažili pojmenovat. Nebylo to snadné. Tak asi organizační a sociální záležitosti? Aktivita, kde je potřeba přiložit prakticky ruku k dílu, něco zařídit, přichystat, navštívit, donést, udělat, ale vlastně se to vždy týká lidí. Ať už jsou z našeho sboru, nebo naši pomoc potřebují. Nebráním se komunikaci se spřátelenými sbory, ekumeně... Jsem otevřená čemukoli, kde mě bude potřeba a na co budu mít sílu.

Alice Chamrádová: Je to zejména oblast práce s dětmi a mládeží. Jsem ráda, že vznikla skupinka učitelek nedělní školy a skupinka dětí se rozrůstá, i když účast je proměnlivá.

Vít Pudlovský: Vzhledem k mému profesnímu zaměření je mi nejbližší oblast hospodaření sboru a další, spíše praktické záležitosti života sboru.

3. Co považuješ za silnou stránku života našeho sboru? Co Ti v životě našeho sboru chybí, co považuješ za jeho slabinu?

Vít Pudlovský: *Za silnou stránku života našeho sboru považuji propojenost a vzájemnou blízkost mezi všemi generacemi. Myslím, že jen v málo sborech si staří a mladí tak dobře rozumějí a rádi spolu tráví čas. Je to do jisté míry dáno velikostí našeho sboru, ale myslím, že velkou zásluhu na tom mají Petr a Mája Fírbasovi.*

Z velikosti sboru dle mého názoru vyplývá i slabá stránka, totiž že členů v jednotlivých skupinách sboru není mnoho.

A to je škoda, protože společenství považuji za velmi důležité a pro život sboru zásadní. Například když do nedělní školy přijde jen jedno dítě, není to pro ně asi moc povzbudivé ani motivující... Přeji nám, aby se nám dařilo tyto dvě protichůdné stránky nějak rozumně skloubit.

Iva Mrklasová: *Určitě naše společenství. Vřelost a vstřícnost. Aktivitu. Zájem. Není nás mnoho, ale o to je setba kvalitnější...*

Možná se o nás moc neví... mohli bychom se více otevřít. Třeba nás někteří teprve hledají a nemohou najít. Ale zda je to slabina či naopak dar?

Alice Chamrádová: *Díky velikosti sboru se lidé mezi sebou dobře znají a také nikdo z nově příchodících nezůstane přehlédnut. Sbor je otevřený pro všechny, kteří k nám zavítají byť jen jednou.*

Ve sboru fungují pravidelná setkání pro dospělé, pro starší děti a mládež zatím nabídka chybí. Byla bych ráda, kdyby vznikla možnost setkávání mládeže.

Pozvánka do nedělní školy

V září se po prázdninách opět rozběhla nedělní škola. Probíhá současně s bohoslužbami pro dospělé. Začínáme všichni společně v modlitebně; po 2. písni – před kázáním – děti odcházejí na svůj program do horní místnosti. Po skončení bohoslužeb se všichni opět setkáváme u kávy a čaje, děti si ještě mohou pohrát a dát si malé občerstvení. Za hezkého počasí býváme společně na zahradě.

Do nedělní školy chodí děti obvykle ve věku od 3 do 13 let. Pokud se ti nejmenší sami ještě neodvažují, mohou s nimi být přítomni i rodiče.

Máme nyní 4 učitelky nedělní školy: Máju Firbasovou, Adélu Zbytovskou, Ivu Mrklasovou a Alici Chamrádovou (fotky Ivy a Alice viz výše).

Mája Firbasová

Adéla Zbytovská

Věříme, že střídání učitelek je pro děti zajímavé a přínosné. Na programu nedělní školy se společně domlouváme. Budeme pokračovat příběhy ze Starého zákona – navážeme na minulý školní rok příběhy o králi Davidovi, Šalomounovi a poté přejdeme k prorokům.

Na všechny děti se už moc těšíme!

Rekonstrukce sborového bytu

V srpnu letošního roku proběhla rekonstrukce sborového bytu. Stavebním úpravám předcházelo rozhodnutí staršovstva o rozsahu potřebných prací. Zeptali jsme se Halasů, kteří byt po několika letech opouštěli, co je podle jejich názoru potřeba v bytě dát do pořádku a co nefunguje. Staršovstvo pak rozhodlo, že bude provedena kompletní rekonstrukce elektrorozvodů, které byly téměř v havarijním stavu. Tomu předcházela projektová příprava, která umožnila stanovit rozpočet. Ten nám pak posloužil k porovnání s nabídkovou cenou prováděcí firmy. Po instalaci elektrorozvodů přišly na řadu zednické práce, začištění vysekaného zdiva, přeštukování a výmalba celého bytu. Staršovstvo také rozhodlo o rekonstrukci koupelny, která byla řešena nevhodně svou dispozicí a byla již hodně „opotřebovaná“. Vana byla nahrazena sprchovým koutem a umyvadlo bylo nově umístěno blíže ke vstupu do koupelny a k oknu. Tyto úpravy znamenaly nové instalace vody a kanalizace a výměnu radiátoru. Instalátérské práce však nebyly velkého rozsahu. Staré obklady a dlažba, skrytá pod PVC, byly vybourány a nahrazeny novou dlažbou v koupelně a na toaletě. Obklady byly provedeny jen v potřebných místech, tj. ve sprše a zbytek obkladů byl použit pro nové obložení stěny za kuchyňskou linkou. Veškeré práce spojené s obnovou bytu stály téměř přesně tolik, kolik staršovstvo odhadlo

a schválilo. To se podaří málokdy, a navíc se zdá, že jsme byt povýšili k dnešnímu standardu. Jsme rádi, že nový nájemník je velmi spokojen, a věříme, že budeme radostně sdílet náš dům.

Hana Seho

Prázdninový tábor na břehu Metuje

Letošní sborový tábor jsme prožili v srpnu na skautské základně u Nového Města nad Metují. Obvykle nás bývá 15 až 16, letos pouze 12. Tomu jsme museli přizpůsobit také program. Naučili jsme se stavět stany s podsadami, které ale posloužily pouze jednu noc. Počasí bylo sice příjemně letní, ale noci byly už tak chladné, že jsme nakonec všichni spali na molitanech v podkroví hlavní budovy. Společnými silami jsme spouštěli na vodu dvě velké pramice a mohli pak dojet až k jezu pod novoměstským náměstím. Hlavní téma táborového programu bylo starozákonní: „Když šel Izrael z Egypta“. Ke krátkým interaktivním pobožnostem jsme se scházeli vždy po snídani v altánku před hlavní budovou, s tématem pak souvisela i hlavní táborová hra. První den jsme společně slavili židovskou „sederovou večeři“ s nekvašenými chleby, hořkými bylinami, vařenými vejci a pomazánkou „charoset“ z jablek, ořechů, skořice a zázvoru, kterou pro nás připravila Zuzka Warausová a s kuřecími „paličkami“, které přichystala naše osvědčená kuchařka, Adéla Zbytovská. Putovali jsme k „Rákosovému moři“, které jsme u jezu přecházeli suchou no-

hou, hledali a sbírali manu na velké louce, nabírali vodu ze skály, z hlíny a slámy připravovali odlitky Desatera a podle přesných nákresů Zuzky Warausové, která pro nás obstarala také veškerý potřebný materiál, jsme pak vyráběli truhlu smlouvy. Je i s deskami Desatera vystavena v naší modlitebně a do budoucna do ní můžeme ukládat materiály pro nedělní školu a práci s dětmi. Podnikli jsme náročný výlet do Teplických a Adršpašských

skal a potom k výletní restauraci, která byla postavena podle návrhu architekta Milana Jurkoviče v pekelském údolí a na vyhlídku Sendraž. Návštěvu historického centra Nového Města nad Metují a zámeckých zahrad jsme spojili, tak jak to bývá na každém táboře, se zmrzlinou. Stezka odvahy se tentokrát poprvé nekonala, ale nahradila ji noční hra „na sardele“, prověřená už několika generacemi mládeže. Každý tábor je také příležitostí, abychom se poznávali jinak, než je tomu v kostele. Díky všem, kdo se se mnou na přípravě a průběhu tábora podíleli, Adéle Zbytovské, Zuzce Warausové, Jirkovi Eliášovi a díky také dětem a mládežníkům, se kterými na táboře vždycky tvoříme jednu společnou rodinu.

Petr Firbas

Zážitky z letního sborového tábora

Tábor byl letos moc pěkný. Užili jsme si spoustu zábavy i dobrodružství. Největší zážitek pro mě byl, když se nám ztratil Ben. Udělali jsme pátrací akci. Skupinka pěti lidí se ho snažila najít. On se mezitím vrátil do tábora. Nakonec všechno dobře dopadlo a Ben se našel. Další velký zážitek byl, když jsme sedávali u večerního ohně. Zpívali jsme písničky, hráli jsme hry, povídali jsme si. Velký zážitek pro mě byla i práce se spouštěním pramic na řeku Metuji, protože jsme se u toho všichni hádali a byla to velká dřina a pramice nám skoro spadla. Podařilo se nám ji ale společně dát do vody, bez jediného škrábnutí. Zajímavý zážitek bylo stavění stanů

s podsadami, ve kterých jsme spali jen jednu noc. Byla nám tak strašná zima, že další noci už jsme tam spát nechtěli a spali jsme tedy uvnitř budovy. Na konci tábora jsme stany zase museli zbourat. Zážitkem bylo, že jsem si zapomněl doma kartáček na zuby, a když jsme se konečně dostali do drogerie, tak jsem si místo něj raději koupil růžové tužidlo a obarvil jsem si vlasy. Mamka ze mě měla, když jsem přijel, velkou radost. Tábor byl prostě super, plný zážitků a fakt mě moc mrzí, že byl poslední...

Tomáš Mrklas (12 let)

Poděkování za tábor

Chtěli bychom opravdu moc poděkovat Petru Fírbasovi, za několikaleté vedení a organizování letních sborových táborů. Naši tři starší kluci na nich takzvaně skutečně vyrostli. Postupem času, přestali chtít jezdit na jiné tábory a těšili se vždy jen na ten sborový. Čím je tak okouzlen? Popravdě... nevíme, nikdy jsme tam s nimi nebyli. Jen víme, že se moc těšili a již od začátku prázdnin rozebírali, kdo s kým bude ve skupině, co se bude hrát za hry, jaké budou soutěže, kdo letos pojede atd. Na tábor nejedlo moc dětí ani vedoucích, byla to vlastně taková malá rodinná záležitost. Možná i proto, že tam záleželo skutečně na každém táborníkovi, nikdo

se nemohl schovat, všichni tam byli pro všechny, a hlavně museli spolu nějak vyjít, možná proto byl tábor tak skutečný, nevirtuální, intenzivní a vždy plný zážitků. Není pravidlem, že bratr farář organizuje tábor pro děti ze svého sboru. Petr s pomocí několika dalších (Jirka, Adéla, Alice, Zuzka, Pavla...) to dělal několik let s radostí, obrovskou energií a láskou. Nejen naši kluci díky tomu poznali a okusili zajímavá místa, skautské základny, sjíždění a plavby po vodě, vegetariánskou stravu, příběhy z Bible, bojovky, zpívání u ohně s kytarou, přátelství, víru v praktickém životě... a spoustu dalšího, co se, ne vždy, dá jednoduše pojmenovat. Co víc si rodiče mohou přát?

Petře, Jirko, Adélo, Zuzko, Pavlo, Alice... DÍKY!!!!

Iva a Láďa Mrklasovi

Iona Experience

V létě jsem navštívil Skotsko. Vydal jsem se tam za účelem dobrovolnictví v ostrovním společenství jménem Iona Community. Byl to zážitek, který se opravdu jen stěží dá popsat slovy. I přes úvodní komplikace, jako byla složitá komunikace se členy komunity, nebo mé zranění dva týdny před odletem, které ho posunulo, a tak zkrátilo můj pobyt o takřka 14 dní, mne již první týden na ostrově donutil této výpravy a strastí nelitovat.

Iona Community se sice netočí celá pouze kolem ostrova Iona, avšak s ostatními částmi Skotska jsem neměl moc příležitostí k seznámení. Co se právě ostrovní části komunity týče, jedná se v podstatě o velikou mašinérii o cca 100 lidech. Část z nich tvoří dobrovolníci, částečně jde o zaměstnance nebo koordinátory. Ti všichni dohromady se různými způsoby starají o stále se měnící hosty. Kouzlo dobrovolnictví tkví v zajímavém rozvržení práce a volného času, ale hlavně v úžasném paradoxu, když jste sice odtržení od světa, žijete na nádherném ostrově, ze kterého si někdy ani nezavoláte, pokud tedy nechcete strávit celé hodiny hledáním signálu (ale pozor v části North End je i internetové připojení :-), ale přitom je váš sociální život mnohem plnější, než kdy byl. Stačí přitom pouze pustit si ostatní trochu k tělu, protože právě tak to na Ioně funguje. Otevři se a všichni se ti otevrou, bez ohledu na to, zda jde o obyvatele ostrova trvalé, nebo jen přechodné.

Gaelické rčení vytištěné na stěně opatství Iona Abbey, říká, že „kdo jednou Ionu navštívil, vrátí se ne dvakrát, ale třikrát“. Když jsem tento nápis četl poprvé, nepřisuzoval jsem mu žádnou větší důležitost. Když jsem však ostrov po šesti týdnech

opouštěl, nemyslel jsem jen na dechberoucí vyhlídky a spoustu nových přátel z celého světa (Paraguay, Španělsko, Anglie, Skotsko, Indonésie, Německo, Finsko, USA atd..), ale také na místa, která jsem naschvál na loně nenavštívil. To, abych se sem musel jednou vrátit.

Vojtěch Mrklas (19 let)

Jitra v Dženinu

je kniha, kterou napsala **Susan Abuljawa**, pravnučka palestinského patriarchy. V knize sledujeme život čtyř generací palestinského rodu od roku 1941. V roce 1948 byla rodina patriarchy Jahjá a všichni obyvatelé vyhnáni z vesnice Ajn Hód, z místa, kde po čtyřicet generací pěstovali olivy, citróny a další ovoce, do Dženinu, tábora, který se stal jejich nedobrovolným a nebezpečným domovem a kde žijí už téměř 70 let.

Román Jitra v Dženinu nám živým způsobem přibližuje osudy lidí, o kterých máme málo informací a které jsou často zkreslené.

Autorka používá arabské názvy, které činí vyprávění autentickým. Význam arabských slov je k nalezení ve slovníku na konci knihy. Je tam i seznam literatury, z níž autorka čerpala, aby přesně vylíčila historické události a za jakých okolností se udály.

Knihu doporučuji, protože je to nejen dobře napsaný román, ale mám za velmi důležité, abychom se o Palestině a Izraeli informovali. Kniha je k mání v hornopočernické knihovně.

Daniela Bísková

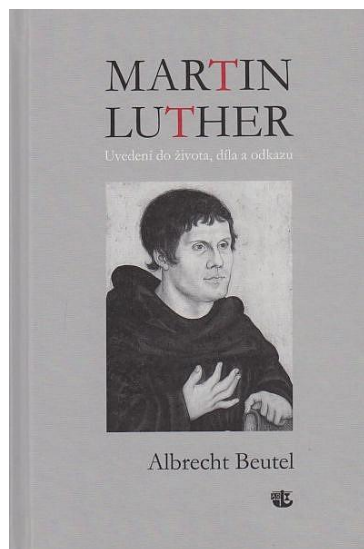
Co vyšlo k výročí Lutherovy reformace

To, že Martin Luther 31.10.1517 přibil na dveře wittenberského zámeckého kostela svých 95 tezí proti odpustkům, je dnes historiky považováno spíš za legendu, ale skutečností zůstává, že teze rozeslal významným osobnostem a předložil je k akademické diskusi. Proto je tento den připomínán jako Den reformace. K 500. výročí vyšlo v češtině několik knih, na které zde upozorňuji.

Pokud se chcete přehledně seznámit s Lutherovým životem a nechat se uvést do jeho díla a odkazu, pak sáhněte po knize německého historika **Albrechta Beutela: Martin Luther – uvedení do života, díla a odkazu**. Z Lutherova vlastního díla vyšel letos v jednom svazku jeho **Menší a větší katechismus** a kniha **Bůh je rozpálená pec plná lásky**, ve které je podle hlavních témat Lutherovy teologie vybráno asi 100 citátů, které poskytují malý, ale živý vhled do jeho myšlení.

O Lutherově manželce Kateřině z Bory vyšel letos překlad knihy **Ursuly Koch – Růže ve sněhu**. Všechny tyto publikace vydalo nakladatelství Kalich a jsou tam k dostání.

Pokud chcete aspoň trochu poznat Martina Luthera jako člověka, otce, manžela, přítele mnohých, pak mohu doporučit také aktuálně vydanou malou knížku **Dopisy blížkým**. Netradiční pohled na dílo Martina Luthera poskytne knížka ekumenického teologa **Jaroslava Vokouna: Luther – finále středověké zbožnosti**, vyd. Karmelitánské nakladatelství, 2017. Autor zařazuje Luthera do kontinuity s předcházející tradicí a vidí ho především jako reformátora zbožnosti

V roce 2013 vyšel také český překlad Lutherova spisku **O ustanovení služebníků církve**, který edičně připravil církevní historik Evangelické teologické fakulty Ota Halama. Je to nejdůležitější dílo, které vzešlo z písemného styku Martina Luthera s českými utrakvisty na počátku 20. let 16. století. Luther v něm vyzývá politické špičky Starého města pražského, aby vybudovali církev zcela nezávislou na Římu. Stojí za to, přečíst si něco o Lutherovi, ale především stojí za to číst Luthera samotného. Jeho výklady jsou i přes časovou vzdálenost pozoruhodně svěží a dobře srozumitelné.

Petr Firbas

Program sborových setkání v říjnu 2017

neděle 1. 10.	bohoslužby v 9.30
neděle 8. 10.	bohoslužby v 9.30
neděle 15. 10.	bohoslužby v 9.30
neděle 22.10.	bohoslužby v 9.30 s Večeří Páně (Den díkuvzdání)
neděle 29.10.	bohoslužby v 9.30

Během bohoslužeb děti odcházejí do nedělní školy

Setkání nad biblí:

ve středu **4.10. v 18.30** na faře,
ve středu **11. 10. v 17.00** v Klánovicích
ve středu **18. 10. v 18.30** na faře
ve středu **25. 10 v 17.00** v Újezdě nad Lesy

Pokračujeme ve výkladu Evangelia podle Marka.

Schůze staršovstva: úterý 10. 10. v 19.00 na faře

Bohoslužby v Domově seniorů v Dřevčicích: středa 4. a 18. 10. v 10.15

Schůzky konfirmandů: vždy v pátek v 15.20 na faře

Výuka v zelenečské škole: pondělí ve 13.00

Do všech shromáždění našeho sboru jste srdečně zváni!

Úřední hodiny kazatele: úterý 16:00–17:30, čtvrtek 9:00–11:00.

Adresa farního sboru: Třebešovská 2101/46, Praha 9 - Horní Počernice, PSČ 193 00

Bankovní spojení: č. ú. 2400484971/2010, Telefon sboru: 733 424 080

Mobil kazatele: 776 303 960, **Mobil kurátora:** 737 645 375, 602 160 117

www stránky sboru: <http://horni-pocernice.evangnet.cz>